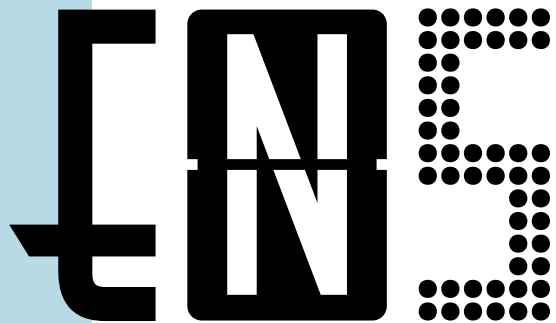

EL NOU SANTPOLENC

Gener
2020

#97

EN PORTADA

ORÍGENS I EVOLUCIÓ DE LA FIRA DE SANT PAU

Pàgs. 4-11

A la coberta, l'Aplec de Sant Pau del 1913, amb la gent concentrada al davant de l'ermita

ENS

Dipòsit legal
B-24263-93

Edita
Ajuntament
de Sant Pol de Mar

Coordinació
Marc Vidal (Regidoria
de Comunicació)

Disseny i maquetació
mutudesign.com
(Gina Rodríguez)

Fotografia
Ajuntament de Sant
Pol de Mar, Arxiu
Municipal, Arxiu de
l'Ajuntament de Sant
Pol de Mar, Arxiu Pere
Sauleda, Fotos reforma
ermita: Laia Tió

Impressió
Artes Gráficas VF

Distribució
Correu del Maresme

Publicitat
ens@santpol.cat
93 760 01 52

Ajuntament
de Sant Pol de Mar
Plaça de la Vila, 1
08395 Sant Pol de Mar
Tel. 93 760 04 51
www.santpol.cat
Facebook/Twitter/
Youtube: @ajsantpol

Imprès en paper
100% ecològic

El gener és un mes de forta activitat a la vila. Sense temps de deixar enrere les festes de Nadal encetem l'any amb la mirada posada en la celebració de Sant Antoni Abat i, sobretot, en la Festa Major d'Hivern, dedicada a Sant Pau. Precisament la Fira de Sant Pau que celebrem cada 25 de gener i les obres de reforma de l'ermita de Sant Pau són les protagonistes d'aquest ENS. D'una banda, repassem la història d'una activitat comercial que es remunta al segle XIV i, de l'altra, la de la construcció de l'ermita i la rehabilitació que s'ha portat a terme en els darrers mesos per garantir la continuïtat de l'icona visual de Sant Pol de Mar. En aquest ENS us acostem, també, dos personatges de gran pes en el seu àmbit però que resulten desconeguts per a la majoria de santpolencs i santpolenques: el pessebrista Pere Catà i el pastisser Xavier Puigvert. Esperem que gaudiu de la lectura i que tingueu un bon 2020!

TELÈFONS D'INTERÈS

Arxiu Municipal
93 780 33 38

Biblioteca Can Coromines
93 760 45 44

Ca l'Arturo
93 760 30 06

Consultori Local
Sant Pol de Mar
93 760 48 18

Llar d'infants Pi del Soldat
93 760 10 72

Oficina d'Atenció
a la Ciutadania (OAC)
Tel: 93 760 04 51

Oficina Turisme
93 760 45 47

Policia Local
93 760 05 19
Emergències: 609 306 609

Ràdio Sant Pol
93 760 46 46

Serveis Socials Municipals
93 760 09 09

EN PORTADA

4
ORÍGENS I
EVOLUCIÓ
DE LA FIRA
DE SANT
PAU

EL REPORTATGE

12
SANT PAU,
L'EDIFICI
MÉS
ICÒNIC
DE LA VILA

LES ENTITATS

18
DONES
DE LA
VALLALTA

RECOMANACIONS LITERÀRIES

22
VA DE
LLIBRES

L'ENTREVISTA

20
DOCTOR
CATÀ

ESPAI BIBLIOTECA CAN COROMINES

L'ENTREVISTA

26
XAVIER
PUIGVERT

23
PLA
D'ACCIÓ
2020

31
JOCS I
ACTIVITATS

ORÍGENS I EVOLUCIÓ DE LA FIRA DE SANT PAU

Cristina Bosch i Prat

Arxiu Municipal de Sant Pol de Mar

El 25 de gener és una de les dates més importants de la vida local. Ja fa gairebé set segles que es manté aquesta tradició d'origen medieval, des que Jaume II va concedir el privilegi per tal de poder celebrar la Fira l'any 1327

Parada d'en
Permanyer i els seus
torrons de Babaia

A la Catalunya medieval no es podien crear fires i mercats sense l'autorització del monarca. La concessió per fer una fira era una prerrogativa reial i, per tant, era el rei qui, per mitjà d'un privilegi, concedia a ciutats, viles i pobles la possibilitat d'organitzar-la.

La processó arribant a l'esplanada de l'ermita

La Fira de Sant Pau al c. Manzanillo, davant de les germanes dominiques

Orígens medievals de la fira

Al segle XIV Sant Pol es trobava, en l'àmbit eclesiàstic, dins del terme parroquial de Sant Cebrià de Vallalta i depenia, a nivell jurisdiccional, del terme del castell de Montpalau, dins del vescomtat de Cabrera, al costat sud del comtat i bisbat de Girona. La vila es va desenvolupar al voltant del monestir de Sant Pau del Maresme, que també tenia jurisdicció al terme i que acabaria donant nom a la població.

A la Catalunya medieval no es podien crear fires i mercats sense l'autorització del monarca. La concessió per fer una fira era una prerrogativa reial i, per tant, era el rei qui, per mitjà d'un privilegi, concedia a ciutats, viles i pobles la possibilitat d'organitzar-la. Aquest segell reial atorgava protecció al lloc on s'havia de celebrar la fira, seguretat als assistents i una política de guiatge a totes les persones que hi anaven o en venien, entorn de les rutes pròximes o del voltant de la vila.

L'any 1327 el rei Jaume II atorgà a Bernat de Cabrera un privilegi per tal de poder celebrar, dins dels dominis del castell de Montpalau, un mercat tots els dimecres i una fira durant 10 dies consecutius un cop l'any. Va ser Bernat II, fill de l'anterior i hereu de la jurisdicció, qui va aprofitar

El bisbe Narcís Jubany també havia visitat la Fira de Sant Pau

aquesta concessió, escollint la plana de Calella per ubicar el futur mercat.

No tenim constància documental de la data exacta en què va començar a celebrar-se la Fira a Sant Pau, però sí que podem apuntar que l'elecció de Sant Pau s'explica per tot un seguit de factors. D'una banda, era habitual celebrar les fires medievals als voltants dels monestirs, per tal d'aprofitar els fluxos humans atrets pel peregrinatge i la protecció que aquests recintes oferien als visitants, alguns arribats de terres molt llunyanes. D'altra banda, les

fires, a diferència dels mercats, eren esporàdiques i solien situar-se en indrets que no tenien la capacitat demogràfica ni els recursos suficients per al desenvolupament d'un comerç fix i estable.

Les fires suposaven un desenvolupament econòmic de la vila o contrada, a més d'interrelacionar el mercat local amb mercats exteriors, i responien a la voluntat política, senyorial, d'encoratjar l'intercanvi i lucrar-se'n. Els senyors es preocupaven de la concessió d'aquests privilegis de fira i mercat

perquè les activitats mercantils que s'hi desenvolupaven eren gravades amb impostos o tributs sobre els intercanvis, que anaven a parar a les arques senyoriales. Però tot i això, era habitual que els primers anys es concedís una franquícia o exempció d'impostos per tal de facilitar l'arrencada de la fira. En el cas que ens ocupa, el 1338 Bernat II va establir una franquícia, consistent a alliberar del pagament de certs tributs per raó de les mercaderies que es compraven o venien a la Fira, per tal de protegir-la i donar-li embranzida.

L'ESTABLIMENT DE LA FIRA DE SANT PAU VA TENIR UN GRAN IMPACTE SOCIAL I EN L'ECONOMIA

Imatges de diferents anys de les parades que s'hi instal·laven

A efectes pràctics, l'establiment de la Fira de Sant Pau va tenir un gran impacte social i en l'economia local, ja que va suposar l'atracció a la vila de nous pobladors, l'increment de la demanda i, per tant, de la producció i dels intercanvis. A més, va contribuir a la millora de les infraestructures viàries, ja que calia assegurar el trànsit dels animals i carretes pel camí reial, que transcorria paral·lel a la costa i que, més tard, esdevindria la carretera nacional. Aquests viatges eren llargs i costosos, cosa que explica la durada inicial de la Fira, de 10 dies consecutius, per tal que els beneficis obtinguts amb l'intercanvi, justifiquessin l'esforç de desplaçar-se fins a Sant Pol.

Amb el pas del temps la durada de la Fira va anar variant, a l'igual que les dates durant les quals es celebrava. El privilegi reial establia que havia de començar un diumenge pròxim i anterior a la Festa de l'Ascensió, que se situa habitualment al mes de maig. No és estrany, però, que en el transcurs dels anys aquesta data s'anés movent i que el pes de la festa religiosa portés a fer-la coincidir amb el dia de Sant Pau.

La Fira era també un esdeveniment social de primer ordre i esdevenia un punt de referència per qui havia de pagar una renda, un cens o un deute privat i necessitava un lloc i una data fixa per fer-ho. Sense anar més lluny, en alguns contractes municipals d'arrendament de la Fleca, que daten del segle XVIII, s'estableix el 25 de gener, dia de Sant Pau, com a data límit per fer el pagament. També era molt habitual aprofitar els dies de la Fira per trobar-se amb familiars i amics, discutir temes d'herències, anar al notari, disposar plets i, fins i tot, arranjar matrimonis.

Per a la gent de Sant Pol i de tota la rodalia les setmanes i dies previs a la Fira suposaven un tràfec important. Com és obvi, augmentava el ritme de treball dels menestrals (espartenyers, fusters, ferrers, etc), que no només tindrien ocasió de vendre la seva producció, sinó que a més, podrien aprofitar per comprar articles i matèries primes que els fessin falta. Però aquest augment de la demanda beneficiava també els pescadors, que tenien un producte fresc i necessàriament l'havien de vendre d'una manera ràpida.

El segle XIII es pot considerar d'una gran embranzida en la concessió i arrelament de les fires a Catalunya i, per tant, la Fira de Sant Pau s'emmarca dins d'un moviment molt més generalitzat que afecta tot el territori català i que al segle XIV arriba al seu punt àlgid. Aquest esplendor, però, s'acabarà dràsticament el 1348, amb l'arribada de la Pesta Negra, que arrasarà una part molt important de la població del país i n'arruïnarà l'economia. Així doncs, tenint en compte que la Fira de Sant Pau va néixer el 1327, va gaudir d'un període relativament curt per tal de poder créixer i consolidar-se, abans de l'arribada de l'epidèmia de pesta, a la que cal sumar-hi una plaga de llagostes i nous rebrots, que van acabar suposant que un segle després, a finals del XV, s'hagués perdut gairebé un 40% de la població del país.

Evolució de la fira

La crisi demogràfica va desestabilitzar greument l'economia, però és impossible determinar en quina mesura afectà la supervivència de la Fira de Sant Pau. El que és clar és que, malgrat les interrupcions, es va mantenir al llarg del temps, tot i que els buits documentals ens obliguen a fer un salt fins al segle XVIII. Després de la Guerra de Successió, que va sacsejar durament el nostre poble, Sant Pol va aconseguir recuperar-se, a poc a poc, amb l'extensió del conreu de la vinya i la reorientació del comerç cap a les amèriques. El 1747 es produïa la obertura de la carretera reial entre Barcelona i Girona, que millorava les comunicacions i afavoria, per tant, l'afluència de comerciants i menestrals a la Fira, molts dels quals hi arribaven amb carros i tartanes.

Però l'autèntica revolució a nivell d'infraestructures va produir-se un segle més tard, el 1859, amb l'arribada del ferrocarril a Sant Pol. D'entrada va suposar una millora per als firaires, que utilitzaven el tren de càrrega per transportar-hi les parades i els productes, l'arribada dels quals causava una gran expectació. El ferrocarril també va ser utilitzat per molta gent dels pobles veïns per tal de venir a la Fira, per exemple l'any 1890 es van despatxar 1.100 bitllets de tren. L'any següent Sant Pol es trobava immers en l'anomenada "Qüestió del carril", que

L'Aplec de Sant Pau del 1913, amb la gent concentrada al davant de l'ermita

L'autèntica revolució a nivell d'infraestructures va produir-se un segle més tard, el 1859, amb l'arribada del ferrocarril a Sant Pol.

AVANCEM CAP AL
 FUTUR, SENSE
 OBLIDAR QUE
 HEM ARRIBAT
 FINS AQUÍ
 DEIXANT ENRERE
 EPIDÈMIES,
 GUERRES,
 CONFLICTES
 SOCIALS I
 ÈPOQUES
 DE PAU I DE
 PROGRÉS,
 PERÒ ENCARA
 AVUI, ELS
 SANTPOLENCES
 MANTENIM
 AQUESTA
 TRADICIÓ,
 SET SEGLES
 DESPRÉS

enfrontava la Companyia de tren amb els pescadors, amb motiu de la construcció de l'escullera. Aquell any els temporals havien malmès la via i va quedar suprimida la circulació de ferrocarrils entre Calella i Arenys, de manera que per Sant Pau no van passar trens i la gent va haver d'arribar per carretera, amb carros i tartanes, com es feia anteriorment.

*Apesar de no passar trens fou animadíssima en extrem. Son pochos los anys que se notés tanta gent forastera. Lo dia fou de primavera, lo mateix que l'endemà, dia de Santa Paula, que també va ser un aplech molt lluhit.
 (El Santpolench, gener 1891)*

En aquest període del tombant de segle, que tenim força ben documentat, el 25 de gener era una de les festes més importants a Sant Pol, que s'allargava fins l'endemà, que se celebrava Santa Paula. Els actes oficials començaven amb una processó des de l'església fins a l'ermita de Sant Pau, portant les relíquies del Sant, amb l'assistència de les autoritats municipals i acompanyament d'orquestra, que passava pel mig de la Fira. A la tarda, venia molta gent dels pobles veïns, es feien sardanes i hi havia balls i cantades al Centre Català i al Círculo Recreativo, els 2 locals desbarjo d'aleshores.

L'aplec de Sant Pau fou lluit i esplèndid. El temps era una benedicció de Déu. Mai s'havia vist tanta gent per aquells carrers, tant que de ca l'Apotecari a la pujada de l'ermita no es podia donar un pas. Jo em vaig firar a les parades dels ferrers, que tant m'agrada de veure (...). La professó fou molt lluída: hi havia no sé quantes atxes, vuit o deu capellans, deu escolanets i una cobla del cafè d'En Pere. Al teatre hi havia una companyia de gimnastes amb cavall, óssos, mico i tota la requincalla. T'hauria agradat a la tarda de veure la gentada que a la platja, pels carrers, a la pujada de l'ermita i a totes les cases que havien posat la branca de pi dalt de la porta, menjava el pa amb botifarra o pernil. (Fragment de la carta que Pere Coromines va escriure al seu fill Joan el 26 de gener de 1926)

És tradició que els gegants arribin fins a l'esplanada de Sant Pau

La missa de Sant Pau és un dels pocs oficis anuals que es fan a l'ermita

A inicis del segle XX la fira conservava encara aquest caràcter de mercat. La venda d'aviram i de bestiar tenia certa importància, així com la d'eines del camp i estris diversos, però ja llavors un dels productes estrella eren els famosos *Torrans de Babaia*, també coneguts com a *Torrans de Sant Pau*, que es venien al costat del monestir i que encara avui podem trobar. Hi havia parades des del capdamunt del c. Nou fins a les escales de Sant Pau i també als carrers Tobella i Manzanillo. Fins i tot, les fàbriques de Canet i Calella donaven festa a la tarda perquè els seus treballadors poguessin venir a Sant Pol a gaudir dels actes que s'hi feien.

El període de Guerra Civil (1936-1939) va suposar un nou parèntesi en la celebració de la Fira, ja que la part religiosa de la festa no s'adeia amb el caràcter anticlerical del govern municipal del moment.

Les progressives transformacions econòmiques i socials que s'han produït al llarg del segle XX i principis del XXI han provocat canvis importants en la concepció de la Fira, que ha anat evolucionant per adaptar-se al pas del temps. Del bestiar i l'aviram hem passat als productes més elaborats, però malgrat tot, any rere any, celebrem una nova edició de la Fira de Sant Pau.

Avancem cap al futur, sense oblidar que hem arribat fins aquí deixant enrere epidèmies, guerres, conflictes socials i èpoques de pau i de progrés, però que encara avui, els santpolencs mantenim aquesta tradició, gairebé set segles després.

- 📖 **Torra Fernández, L.** (2014). *Origen i desenvolupament de les fires a Catalunya*. La Resclosa, 18.
- 📖 **Sauleda Parés, P; Sauleda Parés, J.** (2000). *El Sant Pol de l'avi*. Sant Pol de Mar.
- 📖 **Sauleda Parés, P; Sauleda Parés, J.** (2007). *El Sant Pol d'ahir i de sempre*. Sant Pau del Maresme. Sant Pol de Mar.
- 📖 **Coromines i Montanya, P.** (2006). *Epistolari Pere Coromines & Joan Coromines*. Curial Edicions Catalanes.
- 📖 **Publicació *El Santpolench*** (Gener 1891).

El ball de l'almoiratxa dels gegants a la plaça del Torrent Arrosser és una tradició per Sant Pau

Com es ve fent durant segles, la Fira de Sant Pau segueix aplegant gent d'arreu

Fonts documentals

📖 Arxiu Municipal de Sant Pol de Mar

Imatges

📖 Arxiu Pere Sauleda

📖 Arxiu fotogràfic de l'Ajuntament de Sant Pol de Mar

SANT PAU, L'EDIFICI MÉS ICÒNIC DE LA VILA

Ja sigui des del mar, o bé arribant per carretera, o bé des de la Vallalta, l'ermita de Sant Pau s'erigeix des dels quatre punts cardinals per donar-nos la benvinguda a l'arribada a Sant Pol de Mar.

L'ermita de Sant Pau és propietat del Bisbat de Girona i és un bé privat d'ús públic protegit i catalogat com Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN), igual que el seu entorn, també declarat BCIN com a jaciment arqueològic. Es tracta d'una construcció que es remunta al s. XI, amb vestigis fins i tot anteriors que daten del s. V, i ha arribat als nostres dies amb un bon estat de conservació. Precisament, per garantir-ne la seva conservació, aquest mes de gener han finalitzat uns importants treballs de rehabilitació.

Els treballs han tingut un cost de prop de 115 mil euros que ha subvencionat la Diputació de Barcelona. L'any 2009, els Serveis Tècnics municipals de l'Ajuntament van emetre un informe sobre l'estat de conservació de l'ermita de Sant Pau, del qual se'n despenia la necessitat de dur a terme actuacions de manteniment, especialment pel que feia referència al revestiment de les façanes, les esquerdes i les humitats i la vegetació de la coberta. Per aquest motiu, es va sol·licitar a la Diputació de Barcelona el recurs de planificació de la intervenció en monuments per dur a terme un estudi previ de l'estat constructiu de l'ermita de Sant Pau i la redacció del projecte executiu de rehabilitació.

*Sabíeu que...

Damunt de la porta de l'ermita hi ha una llàntia utilitzada antigament a mode de far pels pescadors.

L'any 2015, i en resposta a aquella sol·licitud, es va programar i dur a terme un conjunt d'estudis previs amb l'objectiu d'assolir el grau òptim de coneixement del

monument que permetés encarar posteriors fases d'intervenció que s'han realitzat aquest passat 2019. La rehabilitació ha donat compliment al Pla especial de Protecció d'Edificis del municipi de Sant Pol de Mar, així com a la llei 9/1993, del 30 de setembre, del Patrimoni Cultural Català de la Generalitat de Catalunya.

Quines deficiències es van detectar?

Un estudi geotècnic va permetre verificar que el terreny que actua com a base de suport és competent amb les càrregues transmèses per l'edificació. Per altra banda, els fonaments presentaven defectes d'encastament i confinament, especialment a la base de la façana nord, on les juntes dels carreus es trobaven degradades i, fins i tot, contenien arrels i vegetació. Tot i això, tal i com s'afirma, no s'observen desploms significatius, i les esquerdes principals, les quals segueixen els patrons habituals d'aquest tipus de construccions ja es trobaven documentades des del segle XX. Per aquest motiu els estudis previs van concloure que les esquerdes no estaven relacionades amb les característiques del terreny, sinó molt probablement amb els sismes, especialment el de l'any 1428, i sobretot amb l'obertura del túnel de la línia ferroviària l'any 1859, la qual va provocar diferents esfondraments a la zona superior del turó.

On sí que hi havia deficiències importants era a la teulada inclinada del cos de ponent, des de l'estructura fins a l'acabat pel que fa a bigues, llates, tauler ceràmic, teules, canal de recollida d'aigua i baixant ceràmic. La falta d'estanquitat de l'acabat de la coberta, amb moltes de les teules àrabs trencades o mal col·locades havia provocat importants humitats a l'interior.

Els terrats de la nau i l'absis presentaven defectes d'estanquitat amb filtracions que es manifestaven en forma d'humitats. El minvell perimetral dels terrats,

Les esquerdes a les façanes de l'ermita ja han desaparegut

corresponent al coronament de les façanes, així com les dues espadanyes del cos de ponent, presentaven una degradació important dels materials ceràmics de coronament. També el recrescut de la part alta de l'absis, realitzat amb obra de maó i corresponent a la fortificació del segle XIX, es trobava en mal estat, en especial a la part superior.

Mentre que el revestiment de les façanes sud i oest està realitzat amb morter de calç i àrid granític presentava alguns despreniments.

Actuacions realitzades

Per a les esquerdes exteriors s'ha repicat la zona afectada, amb neteja i sanejat de les juntes obertes, i s'ha aplicat un cosit amb fibres de carboni encreuades mitjançant perforacions inclinades. També s'han rejuntat les esquerdes aplicant una malla com a reforç del revestiment. Una actuació molt similar és la que s'ha emprat per a les esquerdes interiors.

Pel que fa a la coberta, s'ha desmuntat íntegrament la teulada guardant les peces en bon estat per a la seva reutilització. També s'ha fet el desmuntatge complet de l'estructura inferior de la teulada formada per les bigues i llates de fusta per donar pas a la construcció d'una nova coberta amb bigues de fusta, a més d'instal·lar una làmina impermeable i transpirable per a garantir l'estanquitat de l'espai.

S'ha realitzat una actuació integral a la coberta de l'edifici

*Sabíeu que...

S'explica que els monjos de l'antic monestir de Sant Pau tenien una cambra secreta subterrània on hi guardaven grans riqueses i la figura d'un dimoni feta d'or massís.

V-VI

Edifici procedent d'època tardo-romana sota la nau de l'església medieval

XV

Reforma de l'edifici romànic

XVII

Construcció del cos rectangular a mode de torre campanar situat al costat de ponent

XIX (1a meitat)

Recreixement de la part alta de l'absis i la façana nord, amb obra de maó, amb línia d'espitlleres (funció defensiva)

1859

Obres d'obertura del túnel de la via ferroviària amb importants esfondraments que amenaçaren l'estabilitat de l'ermita. Arranjament dels desperfectes ocasionats per les obres a càrrec de la Companyia del Ferrocarril

XI

Església romànica (medieval), de la qual se'n conserva l'absis

1428

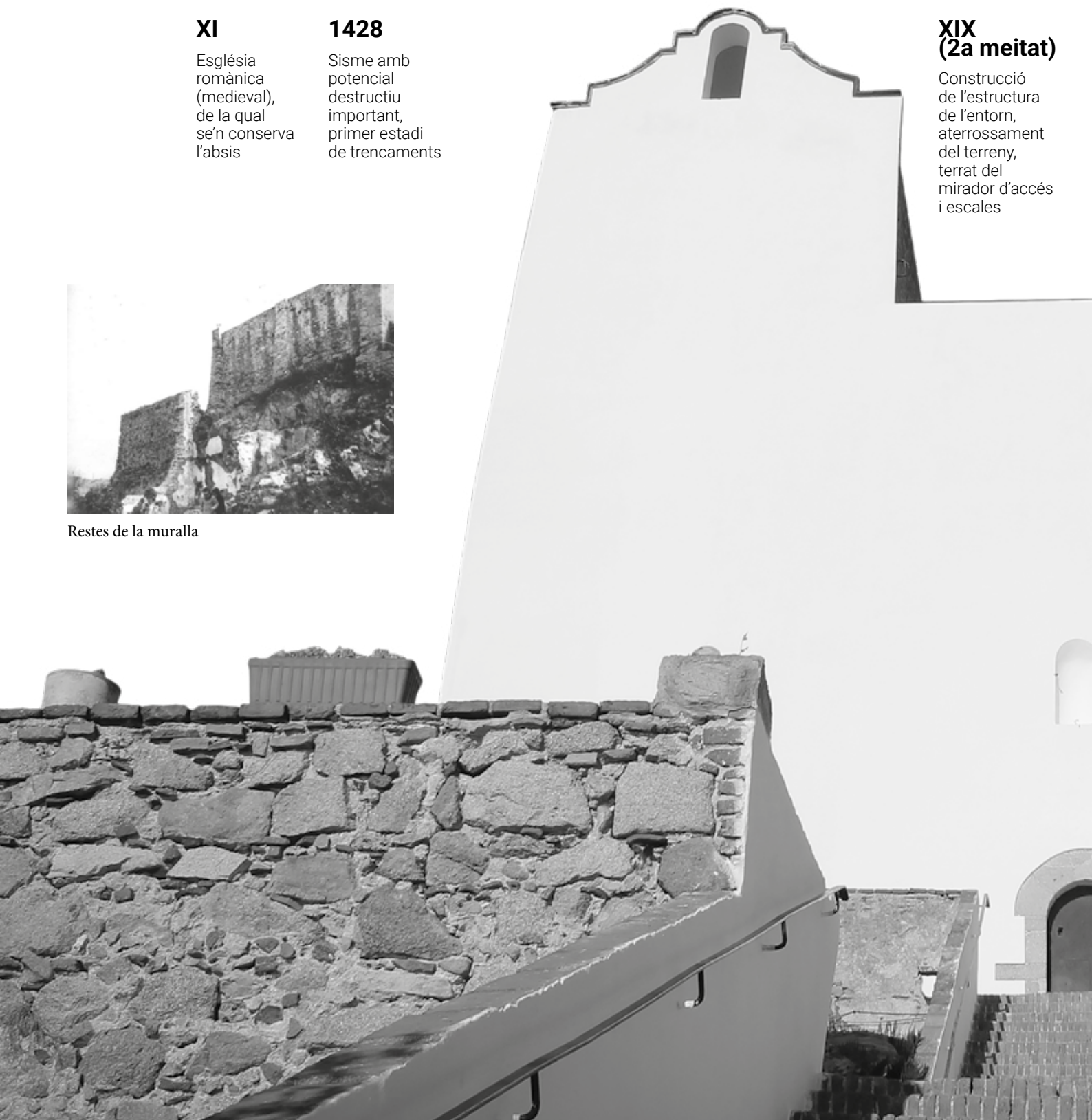
Sisme amb potencial destructiu important, primer estadi de trencaments

XIX (2a meitat)

Construcció de l'estructura de l'entorn, aterrossament del terreny, terrat del mirador d'accés i escales

Restes de la muralla

1967

Actuació arqueològica (desmuntatge de l'espitllera de la façana nord) i creació de la porta d'accés a la cambra

1972

Arranjament de l'entorn de l'ermita a través del Patronat (escales, jardins, plaça, etc.)

1986

Repicat de la calç i les pintures del sostre de l'absis

2009

Informe sobre l'estat de conservació de l'ermita de Sant Pau, emès per l'Ajuntament de Sant Pol de Mar

2015

Estudis previs de la diputació de Barcelona

2019

Execució dels treballs de rehabilitació

1970

Creació del Patronat de Sant Pau

1981

Dissolució del Patronat de Sant Pau

1995

Emblanquinat exterior de les façanes sud i oest

2014

L'Ajuntament sol·licita recurs de planificació de la intervenció en monuments

2018

Redacció del projecte de rehabilitació per part de l'arquitecta santpolenca Laia Tió

Torre Forta
(any 1912) Font:
Biblioteca de
Catalunya

Més informació puntual a Facebook, Instagram i

DONES DE LA VALLALTA

Dones de la Vallalta som l'associació femenina i feminista de referència a l'Alt Maresme. Va ser creada el 10 de setembre del 2005 a Sant Pol de Mar i tenim socis tant d'aquesta població, com també de Sant Cebrià de Vallalta i Sant Iscle de Vallalta. La nostra junta està formada per dones, però és una entitat oberta a tothom, amb socis i sòcies de totes les edats que participen a les activitats i tallers que organitzem. En resum, quasi dos centenars de persones afiliades entre les tres poblacions.

La seu social estava ubicada fins ara al carrer Ignasi Mas Morell núm. 12, però aquest mes de gener ens hem traslladat a unes altres dependències municipals, en aquest cas a l'edifici de les antigues escoles de Sant Pol de Mar. Aquests espais cedits per l'Ajuntament ens faciliten poder fer reunions d'organització i realitzar tallers, teràpies i meditacions.

A tall d'exemple, aquestes són algunes de les activitats que promovem des de l'associació Dones de la Vallalta: Darrera el taller de ioga hi ha una acció de rehabilitació de diferents malalties físiques, i també és recomanable per a la salut mental. Molts assistents al taller vénen per recomanació mèdica.

Promoveu la sororitat
des de Sant Pol

A Tot Drap
Agrupació Escolta el Nus
Amics de les Arts
Ampa Escola Sant Pau
Ampa Institut Sant Pol-La Vallalta
Associació Fira Alternativa
At. Club Sant Pol
Centre Cultural i d'esbarjo
Club Bàsquet Sant Pol 07
Club Nautic Sant Pol De Mar
Club Petanca Sant Pol
Club Petanca Santpolenc-Maresme
Club Tennis Sant Pol
Colla de Geganters
Comissió de Reis
Crisol
Dones de La Vallalta
Esbart Dansaire
Grup l'hotel
La Infernal de la Vallalta
Penya Xíndries
Unió d'Establiments i Serveis
Volades Santpolenques

El taller d'**hipopressives** fa quatre anys que es duu a terme i la valoració és molt positiva. Corregeix males posicions del cos, tonifica el sòl pèlvic i l'abdomen, millora l'eficiència respiratòria, la prevenció d'hèrnies i pinçaments dels plexes nerviosos, prevenció de prolapses, millora dels dolors d'esquena i de problemes d'incontinència, etc.

El taller de **ganxet** també és una teràpia. Mentre prenen un té entre punts, agulles i patrons, parlen, es socialitzen i la proximitat del local a la biblioteca fa que quedem amb nenes, alumnes a les que passem a recollir.

El taller de **moviment i expressió corporal** fa prendre consciència de l'estat del nostre cos i facilita la relaxació a dos nivells: el mental i el corporal. Es dona sortida als continguts emocionals, les nostres sensacions i el nostre univers creatiu en un ambient de no judici i permís. Això permet contactar amb la nostra autenticitat, espontaneïtat i el potencial que ens realitza com a persones.

El taller de **costura creativa i patchwork** és el més antic i continuat que ofereix l'Associació. En aquests anys hi han participat dones de totes les edats i no són poques les cases de Sant Pol amb peces elaborades en aquest taller, com ara vànoves, coixins, bosses de la compra o per anar a la platja. Però l'activitat va més enllà de crear coses boniques, el grup es fa costat en la vida quotidiana, parla d'allò que li preocupa, i comparteix emocions.

En general, tots aquest tallers i d'altres, com els de **dibuix i pintura**, **bijuteria**, **pilates terapèutic**, **dansa tribal**, **escriptura terapèutica**, **Sketching**, etc. milloren l'estat de salut físic, mental i social de les persones participants i són un valor afegit únic per la població de Sant Pol, sens dubte.

A més, durant tot l'any s'hi afegeixen persones novingudes que es socialitzen fent ràpidament amistats

que els ajudaran a integrar-se a la vila.

Intentem participar a totes les fires per donar a conèixer informació de les nostres activitats i a la primavera organitzem la Fira del Traster Obert i, el dia de Santa Llúcia, a primers de desembre, la Fira de Nadal.

Som una entitat sense ànim de lucre. Hem col·laborat amb la Biblioteca Can Coromines en el programa Lecxit, de la Fundació Jaume Bofill, per a ajudar a la comprensió lectora d'estudiants de la localitat.

També col·laborem amb l'institut de Sant Pol amb la prestació del Servei Comunitari per tal que els alumnes participin amb la nostra entitat, en benefici de les dues parts.

Al no cercar cap benefici econòmic, cada any la Junta decideix un projecte solidari en el qual col·laborar: dones maltractades, Oncolliga, cardiopaties de la Vall d'Hebron, etc. o fent donació a alguna família sense recursos d'acord amb els Serveis Socials de la vila.

La nostra activitat es fa més visible, principalment, en les dates assenyalades del 25 de novembre, Dia contra la Violència Masclista, i el 8 de març, Dia de la Dona Treballadora.

També organitzem xerrades sobre temes de salut, presentem novetats editorials i oferim la nostra col·laboració en general a tota iniciativa ciutadana.

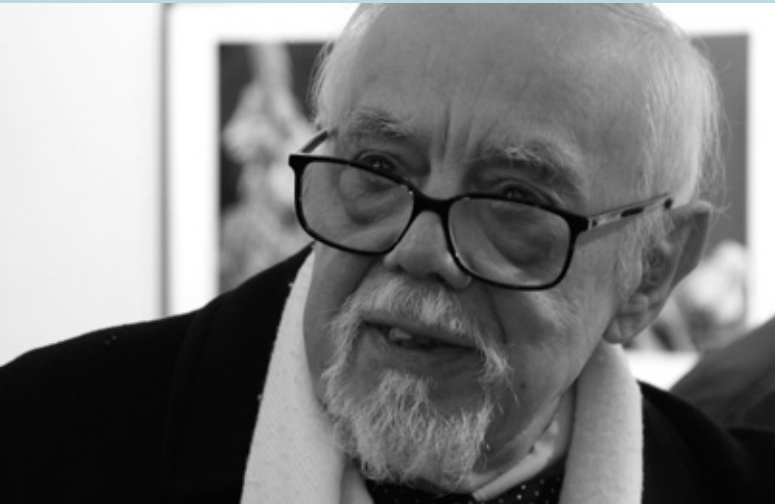
El nostre objectiu és donar eines a les nostres sòcies i col·laboradors perquè puguin créixer personalment en els diferents aspectes de la vida i pretenem establir vincles entre persones de les diferents poblacions que formen la zona de la Vallalta, i reforçar la participació de les dones en tots els àmbits de la societat, a nivell local en el nostre cas.

Per aquest any 2020 intentarem seguir treballant amb il·lusió amb nous projectes per fer poble.

DOCTOR CATÀ,

L'ORIGEN SANTPOLENC D'UN DELS MILLORS PESSEBRISTES DEL PAÍS

Amb l'exposició 'L'oníric món del Dr. Pere Catà', l'associació El Bou i la Mula (col·lectiu d'opinió, recerca i difusió del pessebre), inaugurava el passat mes de desembre els actes de celebració del seu 20è aniversari. L'exposició estava dedicada a un figurista a qui fa un any, el Col·lectiu El Bou i la Mula i l'Associació de Pessebristes de Barcelona ja varen homenatjar.

Es tracta d'un escultor sense taller, allunyat del bullici mundà, que com una formigueta treballa per a ell, en el seu minúscul estudi, pel seu plaer i, sobretot, per fer plaer als seus amics. Ell és el doctor Pere Catà i Vidal (Sant Pol de Mar, 1937); més conegut entre els pessebristes i amics com el doctor Catà, i és un dels grans desconeguts fora del petit cercle dels pessebristes barcelonins. El seu desconeixement és directament proporcional a la seva vàlua.

Als seus 82 anys, conserva una gran lucidesa intel·lectual i una passió per les figures del pessebre que transmet de manera evident a tothom que li pregunta per les seves creacions i allò que ell qualifica com a una afició tardana.

En quin moment es proposa dedicar cos i ànima al figurisme?

La meua és una afició tardana. Jo sóc metge de professió i abans de jubilar-me vaig tenir un petit problema de salut, de memòria. Em van diagnosticar Alzheimer, però jo mai hi vaig estar d'acord. En realitat m'he anat mantenint amb el pas dels anys i d'ençà que em vaig jubilar vaig començar a agafar fang i a fer figures.

D'on li prové aquest talent?

Mai he anat a cap acadèmia. La meua dona és mestra de puntes de coixí i quan se li trencaven els boixets li demanava que me'ls guardés per fabricar-me els meus propis pals de modelatge.

Així mai havia tingut un contacte previ amb el pessebrisme?

La meua família paterna era de Canet. Tenia un tiet, en Flotats, que era escultor i tenia el seu taller al carrer Sant Salvador. Quan jo era petit, el meu pare m'hi portava per veure com treballava i la veritat és que recordo que m'agradava molt. Jo crec que d'allò ençà em va quedar alguna cosa dins meu. En aquell temps els pares decidien quin futur laboral tindríem els fills. I a mi em van portar sempre cap als estudis. Però el cert és que jo sempre havia tingut facilitat pel dibuix. Així que quan em vaig jubilar, vaig fer les dues passions de la meua vida: el modelatge de figures i la lectura.

Té predilecció per algun figurista?

M'encantaven les figures de l'Amadeu i de Castells i del Traité. Hi veus uns detalls impressionistes... sembla que la figura es mou! També vaig mantenir amistat amb el pessebrista Lluís Carratelà. Però a banda dels grans figuristes o creadors de diorames, recordo que una vegada, a Castellar del Vallès, hi havia un pessebre que era un desastre des del punt de vista tècnic, però era impressionant veure com atrèia totes les mirades i tots els infants es quedaven embadalits contemplant-lo. Això s'ha de conservar! És l'essència d'un pessebre!

Els seus orígens els hem de situar a Sant Pol de Mar...

Sí, hi vaig viure fins als 4 anys. El meu pare, que fins llavors treballava de comptable a la fàbrica tèxtil Carbonell de Canet de Mar, va haver de traslladar-se a Barcelona i tota la família vàrem marxar amb ell. Allà vam fer la nostra vida, però seguíem anant a Sant Pol per festa major i per altres celebracions fins que van morir

Les figures de Catà es caracteritzen per detalls i expressions hiperrealistes

els avis. Llavors ja no hi anàvem tan sovint i es va anar trencant la relació amb el poble.

Què és el que més recorda de Sant Pol?

Més que no pas el típic passeig de la Punta, tinc molt present el passeig que anava cap a Sant Pau, la pujada. La recordo amb molta estima. Llavors hi havia molta costum per Nadal d'anar a veure pessebres després de la missa del gall de l'església de Sant Jaume. Quan s'acabava, anàvem a diferents cases a veure els seus pessebres. Tenien molt de caliu, que és el que es perd avui dia. Avui veus un diorama i és tan perfecte que li treu la pròpia essència.

Quin futur augura al pessebrisme?

El pessebrisme té el futur assegurat, però els figuristes no. Al sud i a la Meseta gaudeixen de més reconeixement. Avui dia fer una figura requereix molta feina que no es pot cobrar al preu que mereix i tampoc no es pot lluitar contra la indústria de les figures fabricades en sèrie i a gran escala.

VA DE LLIBRES

Acabes d'enllestir la teva darrera lectura i no saps quina triar a partir d'ara?

Vols conèixer nous autors i títols?

Des d'aquesta secció t'oferim algunes recomanacions perquè segueixis gaudint de la lectura.

En aquest número de l'ENS ens arriben tres propostes formulades per la Biblioteca de Can Coromines.

ADULTS

Lectura fàcil.
Morales, Cristina. Barcelona: Anagrama, 2018

Lectura fàcil, de Cristina Morales, explica la història de quatre noies, amb diferents graus de discapacitat intel·lectual, que comparteixen un pis tutelat a la Barceloneta. Cap de les quatre es conforma amb un sistema d'assistència social que intenta "normalitzar-les" reprimint els seus actes, les seves emocions i fins i tot els seus instints. A través de les quatre veus, coneixerem les seves històries i la seva lluita cap a l'autoafirmació com a dones discapacitades però, sobretot, lliures. Partint d'aquests personatges antisistema, la novel·la ofereix una visió de la societat tan crua com real. El feminisme, el sexe, les institucions públiques, el sistema judicial, el moviment okupa i la dansa són alguns dels temes que els personatges estripen sense complexos mentre es desenvolupa la trama.

L'estructura de la novel·la canvia a cada capítol. Tant ens trobem amb declaracions judicials, com amb monòlegs interiors, fanzines o fins i tot una novel·la escrita per whatsapp. El llenguatge s'adapta a cada personatge i a cada situació però és sempre combatiu, convertint la novel·la en una denúncia dels oprimits als opressors.

Cristina Morales (Granada, 1985) és llicenciada en Dret Internacional i treballa com a intèrpret legal a Barcelona. Amb *Lectura fàcil* va guanyar el premi Herralde de novel·la l'any 2018.

JOVES

El bestiar de l'Axlín.
Gallego, Laura. Barcelona: Montena, 2018

La Laura Gallego és una reconeguda escriptora de novel·la juvenil, premiada entre d'altres premis amb el Premio Nacional de Literatura Infantil y Juvenil. Tot i que ha escrit més de vint novel·les per joves, les més conegudes són les de temàtica fantàstica, com ara les *Memòries d'Idhun*, *Ales de foc* o *Allà on els arbres canten*.

El bestiar de l'Axlín és el primer volum d'una trilogia anomenada "Guardians de la Ciutadella", ambientada en un món ple de monstres on la humanitat lluita diàriament per vèncer tot tipus d'éssers que devoren als humans.

L'Axlín, la protagonista de la història, viu en un poble molt lluny de la Ciutadella. Al poblat només hi queden una desena d'infants i uns quants adults que dediquen tota la seva vida a defensar-se dels monstres. Però l'Axlín té la sort de ser coixa i per tant, no pot sortir a caçar. Enlloc d'això, li ensenyen a llegir i a escriure i malgrat que pràcticament ningú li veu la utilitat a això de saber llegir, a ella se li obre un nou món ple de preguntes a les quals vol donar resposta. Aquí comença el viatge de l'Axlín, a través del qual anirà acumulant coneixement sobre com derrotar els monstres, trobarà gent que l'ajudarà i descobrirà per què a la Ciutadella pràcticament no hi ha monstres.

Al *Bestiar de l'Axlín* hi trobem una història de monstres, de supervivència, de ganes d'aprendre i de lluitar per no morir. També hi trobem lluites, mercenaris i una petita dosi d'amor. Si entreu en el seu món, és molt probable que ja no en pogueu sortir.

El Sol i les seves flors.
Kaur, Rupi. Barcelona: Empúries, 2018

el sol
i les seves flors
rupi kaur

Ens trobem davant d'una jove poetessa que ha sabut treure partit als nous temps: és a través d'Instagram que es va començar a donar a conèixer el 2013 i la seva popularitat ha crescut de manera imparable des d'aleshores. La seva joventut i el canal utilitzat per enviar el missatge podrien fer pensar que la seva poesia s'adreça a una franja de públic entre els vint i els trenta anys, però el cert és que les dues obres que ha publicat fins ara –Otrasmaneras de usar la boca i El sol i les seves flors– sorprenen per la capacitat de connectar amb totes les generacions. Nascuda al Punjab (l'Índia) el 1992, Kaur va emigrar al Canadà, junt amb la seva família, quan tenia quatre anys. Les dificultats de comunicació, unides a un caràcter reservat i imaginatiu, la van impulsar a dibuixar per fer-se entendre i a escriure per explicar el patiment. El resultat? Una obra intimista i desacomplexada, que no vol ocultar la carnalitat i que es mostra lliure en la forma.

El sol i les seves flors transita pel procés d'autoreconstrucció, en un viatge estructurat en cinc parts (pansir-se, caure, arrelar, créixer i florir). Fonent text amb imatge, Kaur s'endinsa en el dolor causat pel desamor, en el que significa ser un estrany en una nova terra, en el difícil que resulta viure plenament com a dona en un món que sovint limita i denigra la feminitat. Text i imatge es retroalimenten, aportant textura i calidesa. Cal remarcar l'excel·lent traducció al català realitzada per l'escriptora Bel Olid.

L'estela deixada per poetesses com Sylvia Plath, Anne Sexton, Maya Angelou i Sharon Olds ve a trobar-se amb les noves veus del segle XXI. "Documentar el dolor" és un dels objectius de Kaur, com ella mateixa ha declarat. Un dolor que busca les arrels en la natura per mostrar-se sense embuts i que vol aconseguir que les dones reaccionin davant d'una societat que les continua tirant tant físicament com emocionalment.

“No sería maravilloso el mundo si las bibliotecas fueran más importantes que los bancos?”

Mafalda (Quino)

LA BIBLIOTECA PRESENTA EL SEU PLA D'ACCIÓ 2020

Iniciem els anys vint amb moltes ganes de continuar sent el centre d'informació, coneixement, creació i experimentació del nostre poble. Per això, ens hem marcat un full de ruta que volem desenvolupar durant aquest 2020 i que segueixen les línies marcades pels Objectius de Desenvolupament Sostenible definits per l'Assemblea General de les Nacions Unides.

La biblioteca ha marcat 4 grans eixos a partir dels quals giraran totes les accions, activitats i iniciatives que surtin de Can Coromines. Ara bé, fem el que fem no volem perdre de vista que la biblioteca ha de ser una entitat de proximitat, que mantingui en un bon nivell la seva credibilitat, que respecti el medi ambient i sobretot que compti amb la gent a l'hora de prendre algunes decisions.

Què Som?

[2015 al 2019]. Som una entitat democratitzadora on tothom hi té cabuda. Som un equipament públic que ofereix la possibilitat de créixer a nivell personal i intel·lectual, a través de la lectura i de mitjans de formació no reglada. Un espai de trobada i creació i un dinamitzador cultural fonamental al poble.

Què volem ser?

[2020]. La Biblioteca Can Coromines de Sant Pol de Mar vol continuar sent el centre d'informació, coneixement, foment de la lectura, creació i experimentació, motor i productor de cultura local de referència i un dels principals promotors d'activitats culturals i formació de la zona de la Vallalta, tant de manera presencial com a través dels serveis virtuals.

Els nostres valors

Proximitat

Tot el que s'ofereix des de la biblioteca ha de tenir en compte la ubicació de la biblioteca, i els recursos propis de la zona d'influència. (ODS 8.9)

Credibilitat

Com a centre d'informació i coneixement hem de guanyar-nos el prestigi de ser una entitat creïble en tot allò que fa. (ODS 16.6)

Participació

Treballem per la gent i amb la gent, i per tant la participació ha de formar part de tot allò que es fa des de la biblioteca. (ODS 16.7)

Respecte pel medi ambient

Cal que l'impacte ambiental de la biblioteca deixi el mínim rastre ecològic possible.

CAP ON VOLEM ANAR AQUEST 2020?

Us presentem el nostre Pla d'Acció

Xarxa de col·laboracions amb persones i entitats

Volem caminar cap a la cocreació d'accions i la participació en projectes de ciència ciutadana col·laborant amb les entitats del municipi.

Fomentar la cultura, la formació i la creació

Volem fomentar la cultura entre els usuaris i a fer-los més autònoms en qualsevol àmbit de la vida quotidiana.

Millorar l'ús d'eines digitals

Volem reduir la bretxa digital i potenciar l'ús crític de les tecnologies.

Punt d'accés i de difusió de la cultura local

Continuem amb la feina iniciada anys anteriors per fomentar la història, els creadors i de difondre la identitat de la zona de La Vallalta

**BIBLIOTECA
CAN COROMINES
2020**

Quins 4 grans eixos ens hem marcat?

Mantenir i reforçar la xarxa de col·laboracions amb persones i entitats del territori

L'any 2019 ja vam començar a treballar en aquesta línia i volem mantenir i ampliar la xarxa de col·laboracions existents amb les entitats del territori, caminant cap a la cocreació d'accions i la participació en projectes de ciència ciutadana.

Foment a la cultura, la formació i la creació

Inclou totes les accions que van encaminades a convertir la biblioteca en un punt de trobada i creació cultural.

Millorar l'ús d'eines digitals entre els usuaris de Sant Pol

Volem potenciar l'ús crític de les tecnologies, traient-ne el màxim profit i coneixent-ne els riscos potencials.

Punts d'accés i difusió a la cultura local

Juntament amb l'Arxiu de Sant Pol, volem identificar, localitzar, crear i difondre el coneixement de la nostra identitat local.

El desenvolupament d'aquests quatre grans eixos i les seves accions, l'anirem avaluant a través de la nostra pàgina web

santpol.cat/biblioteca

i convidem a tots aquells que ho desitgin, a fer les seves propostes o comentaris a

b.st.pol.cc@diba.cat.

Objectiu 1

Crear vincles estables amb altres entitats del municipi
Mantindrem l'activitat "Fes la teva tria" amb les llibreries del municipi, convidarem a un mínim de dues entitats a crear aparadors culturals i programarem conjuntament amb altres agents socials del poble.

Objectiu 2

Crear una xarxa de col·laboracions estables amb entitats públiques durant el 2020 per fomentar la cohesió social.
Volem crear vincles estables amb Ca l'Arturo i amb Serveis Socials

Objectiu 3

Introduir la ciència ciutadana a Sant Pol.
Participarem amb el projecte de l'Institut de Ciències del Mar: "Observadores del mar"

Objectiu 1

Posar en marxa eines de prescripció literària.
Les recomanacions i les descobertes literàries han de sortir tant de les bibliotecàries com dels usuaris.
Posarem en marxa diferents eines perquè les recomanacions lectores arribin al màxim nombre de persones.

Objectiu 2.

Consolidar els projectes de foment a la lectura
Ja fa anys que anem creant nous projectes de foment a la lectura i aquest any els volem enriquir amb material que doni valor afegit a les accions que fem.

Objectiu 3

Nous programes de foment a la lectura
Butlletins de recomanacions literàries (primària i secundària), visites d'autor i culturals fora del municipi.
Redactar un catàleg de Serveis per a l'Institut.

Objectiu 1

Facilitar l'accés a la formació ofimàtica
Convertir la biblioteca en un punt ACTIC i facilitar l'accés a aquesta acreditació oficial de coneixements d'ofimàtica.

Objectiu 2

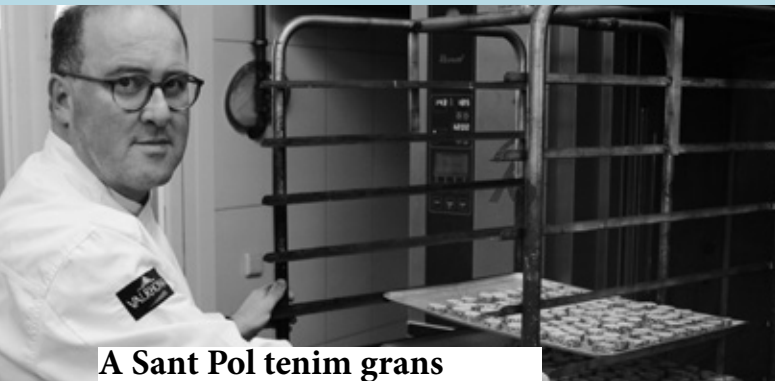
Oferir recursos per a millorar la capacitat tecnològica dels usuaris de la biblioteca
Formar a través de 2 bibliolabs tecnològics, i Viquimaratós, en diferents eines digitals.
Potenciar l'ús de fons bibliogràfic existent a la biblioteca.

Objectiu 3

Fomentar un esperit crític envers les tecnologies
Participar en el projecte "Univers internet" ofert per la Gerència de Serveis de Biblioteques.

XAVIER PUIGVERT

“Com els actors, també visc de l'aplaudiment final”

A Sant Pol tenim grans nissagues de forners i pastissers, com els Grimal, els Sauleda o els Nualart. A Can Sauleda, el relleu generacional ha arribat de la ma de Xavier Puigvert Soler, jove d'en Salvador Sauleda i marit de la Sandra Sauleda. Aquest 2019 ha rebut el diploma de mestre artesà pastisser, distinció que atorga la Generalitat de Catalunya en reconeixement del mestratge excepcional amb el qual exerceix el seu ofici.

Anem a pams, com comences la teva trajectòria en el món de la pastisseria?

Vaig néixer a Sant Cebrià en una família ramadera, amb una granja de vedells. Però a mi no em va cridar mai l'atenció i no volia dedicar-m'hi. El meu pare em va dir que m'havia de buscar un ofici sí o sí i vaig voler fer de pastisser perquè en aquella època a mi m'apassionava jugar a

A la nau dels Sauleda, al polígon del Sot de les Vernedes, ja fa setmanes que treballen sense descans per atendre tota la demanda de postres i dolços habituals d'aquestes dates. Al desembre van ser torrons artesans de tota mena i panettones, i ara al gener els tortells de Reis i, darrerament, els coneguts popularment com a torrons de babaia, genuïns de Sant Pol i que només podem trobar en aquesta època de l'any amb motiu de la festa major de Sant Pau.

En Xavier arriba a la nostra cita atrafegat, com si el dia no tingués prou hores, però amb el somriure ben present. Es prepara un cafè, ens asseiem i s'inicia la conversa en la que deixa palès en tot moment el seu agraïment a l'acolliment i els valors que li ha transmès en Salvador Sauleda.

futbol i volia una feina que pogués combinar amb aquest esport. El meu pare em va portar a Can Grimal i ens va dir que feia tot just una hora que havia vingut un altre noi i que li havien donat feina per començar l'endemà. Però com que el meu pare i en Salvador Sauleda es coneixien de feia anys, ens vam acostar a veure'l el mateix dia i em va agafar per treballar amb ell. Recordo perfectament que el meu pare li va dir “fot-lo a pensar i ni un duro!”.

I a partir d'aquí vas començar a formar-te en el món de la pastisseria?

Vaig començar amb 17 anys a Granollers i uns mesos més tard vaig alternar l'obra de Can Sauleda amb la pastisseria Uñó de Mataró. Llavors vaig anar al Gremi de Pastissers de Barcelona i hi vaig estudiar 5 anys de pastisseria que em van obrir una visió creativa de l'ofici. Això em va portar a fer nous cursos oficials a Chocovic i a l'escola de Valhrona de Lyon com a mestre

xocolater. A més, en Salvador feia molts cursos i jo l'acompanyava a tot arreu. Va arribar un moment que em passava tant de temps a l'obra de Manzanillo que el meu pare m'havia de venir a veure allà perquè no en sortia mai. Fins i tot em van voler posar una TV dins l'obra de!

Se't feia dur tanta dedicació a la pastisseria?

La veritat és que no perquè hi havia molt bona relació amb els veïns del carrer Manzanillo i en Salvador sempre m'ha tractat com a un fill. A més, al carrer de Mar teníem botiga. La Sandra despatxava allà, vam començar a sortir i vam acabar com a parella. I en aquell moment ja sí que em vaig integrar totalment a la família.

I a partir de llavors comença una etapa ascendent que us ha portat on sou ara...

Va coincidir la inquietud del meu sogre i la meua inèrcia per començar

nous projectes. Tot ha anat molt lligat. L'empresa ha crescut molt i el model de negoci poc té a veure amb el de quan vaig començar d'aprenent a l'obra de Manzanillo.

Per exemple, en Salvador ja va començar a fer càterings fa molts anys i alguns casaments esporàdics. Però va arribar un moment en què al poble no podies invertir més perquè per espai i sanitàriament era inviable. Llavors et plantejes cap a on vols anar, si vols seguir com el pastisser del poble o si vols fer una passa més enllà. I ens vam tirar de la moto! És quan vam decidir construir la nau al polígon, la Sandra assumeix la gerència juntament amb en Vadó i l'Alba, i és quan el negoci del càtering i els casaments es dispara fins a dia avui, en què som una setantena de treballadors. Però sense perdre mai l'essència de la pastisseria artesanal, innovadora i sempre vetllant per oferir la màxima qualitat possible.

Mirant enrere, t'agafa vertigen?

Sento orgull d'haver pogut col·laborar i transformar la "pastisseria" en sí, abraçant les novetats sense deixar de banda la part més clàssica i les nostres arrels. La voluntat és bàsica i ha de ser constant i plena d'amor i sucre! L'aposta que vam fer en el seu moment ens ha sortit bé i la nostra voluntat és que el cognom Sauleda pugui seguir-se associant a bon servei i productes de qualitat.

Aquest 2019 la Generalitat et va atorgar el diploma de mestre artesà pastisser. Qui va proposar-te per obtenir aquest reconeixement?

Va ser el Gremi de Pastisseria. En el fons no deixa de ser un reconeixement i em sento molt agraït. Com els actors, també visc de l'aplaudiment final. Quan et reconeixen el teu esforç i estima, s'agraeix. A mi m'han ensenyat a fer les coses com si fossin per a mi. I tinc la sort de fer una cosa que m'agrada. I si a més, és correspost, ja és genial! Veus que la gent et respon venint a

comprar, i tampoc és barat... Però Sauleda té una cosa que és que la qualitat està per davant de tot. Hem creat la nostra marca en base a aquesta, posant-hi molta il·lusió i esforç amb l'objectiu que cada producte sigui tot cor i passió.

De fet, Sant Pol ja fa molts anys que gaudeix de bon renom en el món de la gastronomia.

Sí, en Salvador va col·laborar durant temps amb l'EUHT i hi tenim bona relació, i veiem que Sant Pol té un bon planter culinari. Ara bé, cal deixar clar que en el món de la pastisseria tot són alts i baixos: Nadal, Reis, Sant Pau, Pasqua, etc.

Precisament aquest mes de gener toca el famós i genuí torró de babaia...

Exacte. És una recepta centenària única que en Permanyer elaborava a la pastisseria El Molí, que nosaltres vam adquirir. És dels millors torrorns que hi ha. És un producte molt car, perquè porta molta feina elaborarlo. Són cinc hores remenant-se i fent-se al bany Maria, a més de portar productes de molta qualitat i proximitat com la mel de Sant Pol, els pinyons i les avellanes de Santa Coloma.

Com veus el futur del món de la pastisseria?

S'ha de treballar bé. Cada cop es reconeix més el producte de qualitat. I cada cop hem de fer coses més sanes, menys processades, amb menys productes refinats. En aquets sentit, tenim un nou projecte en ment de cara a l'obra de Manzanillo. Fins fa poc ho teníem llogat a una empresa que feia productes per a celíacs. És un espai net, no contaminat per altres aliments i ho vull aprofitar per fer productes baixos en sucres, amb sucre de coco... Sóc del parer que es pot fer producte bo i de qualitat alternatiu a la pastisseria tradicional. Hem d'arribar a tots els públics i demandes possibles. No ens volem tancar portes.

EL TORRÓ DE SANT PAU O DE 'BABAIA'

És un dolç que té el seu origen a mitjans del segle XVIII i que s'elabora amb mel de Sant Pol, avellana o pinyó i clara d'ou. Tradicionalment es venia a la Fira de Sant Pau, que celebrem cada 25 de gener, la qual reunia un elevat nombre de comerciants i que era un dels mercats amb més solera de la zona. Antigament aquest torró s'elaborava de manera totalment manual i, com que tots els ingredients s'havien de remenar sense parar durant hores, calia la col·laboració del veïns del poble, que anaven fent torns, per a remenar la massa.

És un torró que en posar-se'l a la boca es desfà, que no cal mastegar-lo, i és per això que se li posà el nom de Torró de Babaia.

Es comercialitza durant un únic més de l'any, de mitjans de gener a mitjans de febrer, ja que necessita una temperatura molt baixa per a mantenir, de forma natural, totes les seves propietats.

Pressupost 2020 no participatiu

El passat 9 de gener es va celebrar el Ple per a l'aprovació inicial del pressupost per a l'any 2020. Un pressupost sense cap proposta rellevant i que va generar molts dubtes, atès que les explicacions rebudes a les nostres preguntes van ser pobres, erràtiques, sense aportar cap solució i on la resposta principal va ser "ho estudiarem".

Entre les diverses qüestions que vam fer, hi ha les gratificacions especials per a la policia i la brigada. En el cas de la policia disminueix considerablement la partida, quan actualment manquen efectius; en canvi, les gratificacions per a la brigada augmenten notablement, quan en l'anterior ple de novembre el govern ens va informar que "no volia carregar de tantes hores i feina a la brigada". Tot plegat, bastant incoherent.

A la partida d'on es paguen les assistències de tots els regidors a plens, juntes de govern, etc., vàrem detectar que faltava pressupostar 36.000€ per cobrir tots els pagaments.

Són moltes les partides que no veiem gens clares, com ara l'augment en 24.000€ en les llums de Nadal, l'increment del 225% en el cost de l'ENS o l'augment del 400% en el cost de la llicència del bar de la Festa Major de Sant Pau, entre altres.

L'actual govern de coalició ERC - CUP es comprometia en el seu programa electoral a "**elaborar el pressupost municipal de forma oberta i participativa**". Lamentem que ningú, més enllà del propi govern, hagi pogut participar de la confecció d'aquest pressupost (ni l'oposició ni la ciutadania de forma directa).

Bon any 2020 i bona Festa de Sant Pau a tothom.

Junts per Catalunya – Sant Pol de Mar

Pel davant i pel darrera

L'advocat d'Oriol Junqueras, Andreu Van den Eynde va elevar una qüestió prejudicial al Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) perquè demanés si era conforme que el President d'Esquerra fos condemnat per sedició el 14 d'octubre, tot i haver estat escollit per més de 2 milions de persones a les passades eleccions europees del mes de maig, sense que el Suprem hagués sol·licitat el suplicatori pertinent a l'Eurocambra per poder-lo jutjar.

Per sorpresa de tots, el 19 de desembre aquest òrgan va sentenciar en favor dels drets de Junqueras reconeixent-li la condició d'eurodiputat de ple dret, amb els privilegis intactes, fins i tot la immunitat, d'ençà de la proclamació del resultat de les eleccions europees, el 13 de juny. És a dir, hauria d'haver estat alliberat de la presó preventiva automàticament en aquell moment, cosa que no va passar. Però per acabar de reblar el clau, el passat 13 de gener, l'inefable David Sassoli, President de l'Eurocambra, a instància del Tribunal Suprem i de la sinistre JEC, va anunciar que en Junqueras perdia, novament la condició d'eurodiputat, perquè ja estava sentenciat, a diferència de Carles Puigdemont i Toni Comín, que es van poder estrenar com a Eurodiputats de ple dret perquè en trobar-se a l'exili i no acceptar-se les euroordres, ni a Bèlgica ni a Alemanya, no han pogut ser jutjats.

Ens n'alegrem i molt per ells, és de justícia, però a la vegada, no podem fer més que lamentar-nos de la persecució a la que està essent sotmès el nostre líder. La (suposada) justícia espanyola està desobeint sense complexos el Tribunal de Luxemburg intentant enredar-nos a l'estil d'uns vulgars trilers, mentre rebreguen els seus drets pel davant i pel darrera, i aquí no passa res. On són tots aquests que s'omplen la boca amb paraules com "democràcia" o "respecte a la llei"? Ni hi estan, ni se'ls espera. Durarà gaire tot plegat?

Un peu al carrer i un peu a la institució

Al projecte polític de la CUP (el trobareu al nostre web) insistíem en la importància de **generar espais de participació i rendició de comptes** (punt 5.1). Apostem per les audiències públiques per explicar les accions del govern i rebre precis i preguntes, com la que es va fer el 13 de desembre, i per d'altres de debat al voltant de temes concrets.

Al nostre projecte polític també dèiem que **calia acabar amb les contrapartides urbanístiques per donar resposta a les necessitats d'equipaments**, com per exemple l'edifici de l'Institut (punt 1.1). Per això, i davant la suspensió administrativa del projecte de l'anterior govern que ens abocava a esperar un mínim de 7-8 anys i a construir 90 habitatges amb el cost corresponent per l'augment de serveis que suposava, el nou Govern ha trobat en menys de 6 mesos l'única opció viable davant l'emergència: l'Institut anirà al solar del davant del camp de futbol. Així, aconseguim **tenir l'edifici en 2-3 anys i mantenir el consens del creixement zero**. Tenim clar, però, que encara queda molta feina a fer i a això dedicarem esforços.

D'altra banda, celebrem que un grup de persones del poble estigui impulsant el projecte d'un **Ateneu Republicà a Sant Pol**, amb l'objectiu de bastir un espai de trobada assembleari, autogestionat, independentista, ecologista, feminista, promotor de la cultura i de la llengua catalanes. Us animem a llegir i adherir-vos al manifest:

www.ateneusantpolenc.cat

Us emplacem a posar-vos en contacte amb nosaltres per qualsevol qüestió.

Visca la Terra!

www.santpoldemar.cup.cat

Nova etapa, mateixa actitud

Aquest és el segon número de la nova etapa de l'ENS, i quan arribi a les vostres mans probablement ja haurà passat la festa major d'hivern i, potser fins i tot la Candelera, però mai és tard per desitjar-vos un Bon Any, sobretot tenint en compte que el país, Europa i el món sencer està pujat en una muntanya russa de disbarats, desastres, injustícies i violència que no sabem on ens portarà.

Acabarà abans amb nosaltres el canvi climàtic o algú dels capostostos irracionals que mouen els fils dels interessos polítics i econòmics?

També ja fa més de mig any del nou govern al consistori i Junts per Sant Pol veu com els projectes que no es van poder acabar d'executar en l'anterior legislatura, i dels quals vam ser part molt activa, tiren endavant. Com el nostre objectiu sempre ha estat el benestar i la millora de la vida quotidiana dels santpolencs, estem orgullosos del fet que per fi vegin la llum; com són els habitatges d'urgència social, la reforma del passeig de la Punta o la rehabilitació de l'ermita de Sant Pau, per posar alguns exemples.

Ara haurem de veure quins són els nous projectes de l'equip de govern i com es resolen els reptes que té Sant Pol en els pròxims anys.

Com sempre, des de Junts per Sant Pol continuarem sent respectuosos i col·laboradors per a tot allò que esdevingui un bé comú i faciliti la convivència i la conservació de les tradicions de la vila.

No volem deixar passar l'oportunitat per reclamar, una vegada més, la llibertat de tots els nostres representants polítics, injustament condemnats i exiliats.

El grup municipal del PSC no ens ha facilitat el seu text en el moment de tancar aquesta edició.

Tens un comerç i vols veure aquí el teu anunci? Posat en contacte amb ens@santpol.cat
 Tarifes i condicions segons el preu públic contemplat a l'Ordenança General de preus públics Municipals.

Castellar-Roca Instal·ladors, S.L.

AIGUA • GAS • ELECTRICITAT • CALEFACCIO • CLIMATITZACIO

Sot de les Vernedes 18 bis • 08396 Sant Cebrià de Vallalta
 937 600 675 • mcastellar@castellarroca.com • 669 063 980

finques sauleda

**Agents de la Propietat Immobiliària
 Administradors de Finques**

Carrer Nou, 29 - 08395 Sant Pol de Mar
 Tel. 93 760 09 16 - www.finquessauleda.com

Administrador
 Finques
 Col·legiat

Membre de

Col·legi
 i associació
 d'agents
 immobiliària

Agent immobiliari / Real estate

**registre d'agents immobiliaris
 de Catalunya**
 aicat 6715

Mònica Morell García
 advocat

Via Laietana 59, 2n 1a - 08003 Barcelona - Tel. 93 4512391
 Tobella 38, 2n - 08395 Sant Pol de Mar - Tel. 93 7603329
 Fax 93 3234695 - Mòbil 629284349 - mmorell@icab.cat

Ruscaleda

DES DE
1962

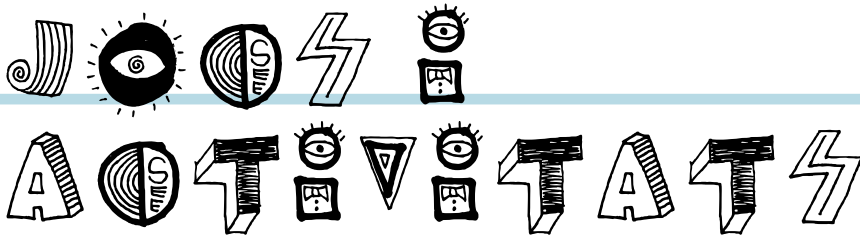
www.ruscadella.biz
 tel. 937 631 012
ruscaleda@ruscaleda.biz
 Av. Maresme 9 • 08396
 Sant Cebrià de Vallalta

**TALLER MECÀNIC
 MANEL S.L.**

Tel. 93 760 01 34
admtallermanel@gmail.com

Verge de Montserrat, 30-34 B / 08395 Sant Pol de Mar (BCN).

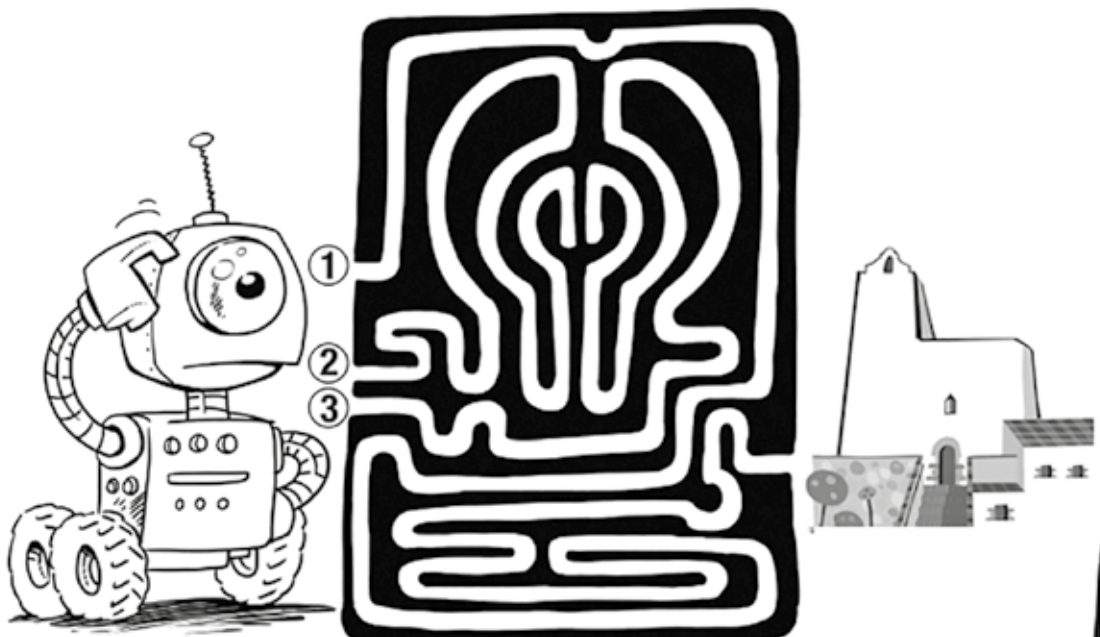
JOCS DE PARAULES, PASSATEMPS I MÉS

- 1** Sabries trobar les 7 diferències en aquestes imatges de l'ermita de Sant Pau?

2 El robot viatger

Aquest robot viatger vol visitar l'ermita de Sant Pau, però no sap quin camí és el correcte. L'ajudes a trobar-lo?

El Teu Racó de Sant Pol de Mar

Envia'ns una fotografia,
història d'Instagram,
dibuix o expressió gràfica
relacionada amb el poble
i **participa** en aquesta
secció!

Publicarem l'obra
guanyadora al proper **ENS**

Tens temps per concursar
fins el dia **6 de març de
2020**

Envia la teva proposta a ens@santpol.cat
o bé etiqueta la teva publicació amb
#98ENSEXPRESSEM i passa'ns l'enllaç.

#98ENSEXPRESSEM

**SERÀ LA
TEVA IMATGE
LA PROPERA
QUE OCUPI
AQUEST ESPAI?**

La foto d'aquest
número ens l'envia
Artur Casablanas,
on se'l veu a ell
mateix al c. Santa
Clara, quan encara
hi havia l'escultura de
l'Àngel de la Guarda,
destruïda durant la
Guerra Civil.

Gràcies a totes les
persones que heu
participat!

Ajuntament de
Sant Pol de Mar